

עלי מוהר, פזמונאי ועיתונאי
(1948 - 2006)

איינשטיין נקשרה ידידות רבת שנים, והוא ערך ספר ביוגרפי עליו בשם "זו אותה האהבה".

שעור מולדת

מילים: עלי מוהר
לחן: אפרים שמיר

אֶז בְּבֵית הַסֵּפֶר
עַל הַקִּיר תְּמוּנָה
הָאֶפֶר חוֹרֵשׁ בָּהּ
אֶת הָאֲדָמָה
וּבְרָקָע, תְּפָרוֹשִׁים
שְׁמֵי שָׂרָב חוֹרִים
הָאֶפֶר יִצְמִיט לָנוּ לֶחֶם
שֶׁנֶּהְיָה גְדוֹלִים.

וְהַמִּוֶּרֶה אוֹמְרָת:
"עוֹד מְעַט כָּבֶד סָתוּ."
בְּשַׁעוֹר מוֹלָדָת
הִיא מְרָאָה תִּצֵּב.
הַיּוֹרֶה יָבוֹא עֲכָשׁוּ
שֶׁפַע טְפוֹתָיו
כְּוִילוֹן שֶׁקוֹף עַל פְּנֵי הָעֶמֶק
הַפּוֹרֵשׁ שְ�דוֹתָיו.

כֶּן זֶה הָיָה, פִּשְׁטוֹת רֶכֶּה
זֶה הַצֵּטִיר בְּגִלְדוֹתָנוּ
שֶׁהָיְתָה יָפָה.

נולד בתל אביב. בנו של המשורר והפזמונאי יחיאל מוהר, דור שלישי של כותבים ומשוררים. למד בבית החינוך ע"ש א"ד גורדון, ולאחר מכן בבית הספר "תיכון חדש". היה חבר בתנועת "המחנות העולים". שירת בנח"ל, וכתב בעיתון "במחנה נח"ל" ו"במחנה". רבים משיריו הולחנו בידי יוני רכטר, כמו "העיקר זה הרומנטיקה", "שיר נבואי קוסמי עליוז" "נגיעה אחת רכה", "תן לי יד" ועוד. השניים כתבו פזמונים להצגות, ובהן "עלילות מקס ומוריס", "המלחמה על הבית" ו"המצליחים". כתב פזמונים רבים שהולחנו ובוצעו בפי מיטב הזמרים. ב-1994 הוציא לאור אלבום אוסף שנקרא "וכך התחיל העצב המתוק" ובו תשעה-עשר משיריו בביצועם של יוני רכטר, אסתר עופרים, גידי גוב ואחרים. ב-1980 החל לכתוב שני טורים בעיתון "העיר": "בשער", שבו עסק בענייני ספורט ו"מהנעשה בעירנו", שבו תיאר את אופייה החילוני והיום-יומי של תל-אביב שאותה אהב. בטוריו שילב זיכרונות מימי ילדותו ואף ביטא בהם את אהבתו למשורר נתן אלתרמן. בין עלי מוהר לאריק